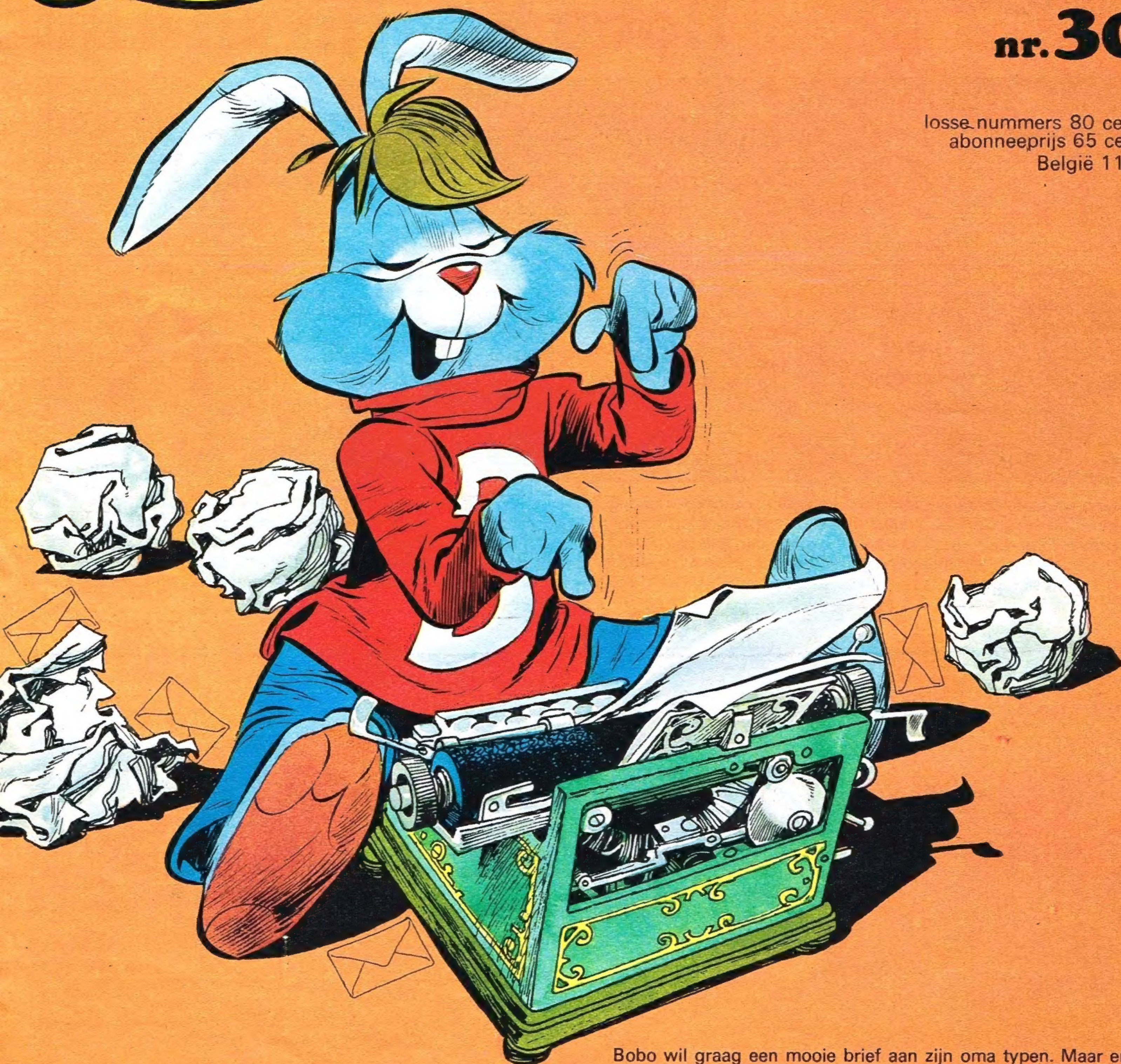
Bobo

VERSCHIJNT WEKELIJKS

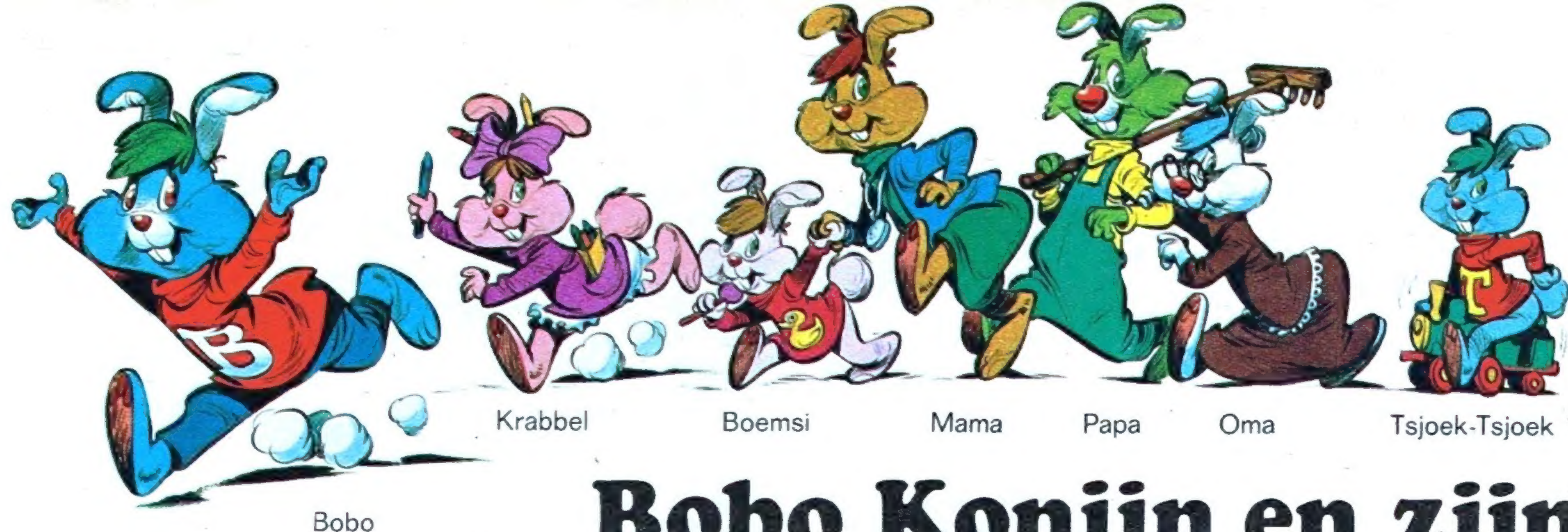
nr. 30

losse nummers 80 cent
abonneeprijs 65 cent
België 11 F

Bobo wil graag een mooie brief aan zijn oma typen. Maar erg goed typen kan hij nog niet. In de plaat zijn vier brieven verstopt. Kun jij ze opzoeken?

voorleesblad voor peuters en kleuters

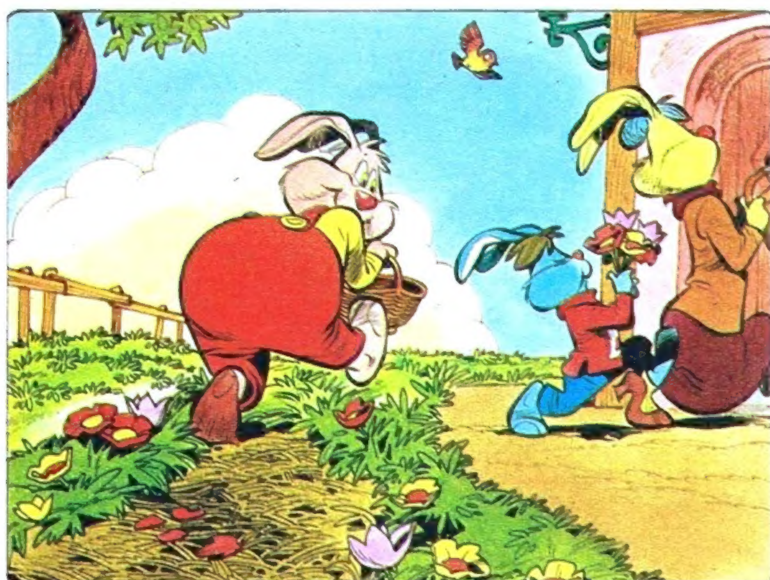

Bobo Konijn en zijn

1. Bobo en tante Pieta-Secuur plukken op een zonnige middag samen bloemen. „De hele kamer moet vol met bloemen staan!" zegt tante Pieta-Secuur. „Wat zal het binnen dan lekker ruiken!" Maar eerst krijgen de bloemen nóg meer water. „Mijn bloemetjes hebben vandaag wel dorst!" zegt tante.

Maar wie staat daar achter die boom te gluren? Precies! Oom Slokop! „Mmm," denkt oom Slokop, „die tante Pieta-Secuur is wel erg bezorgd over haar bloemetjes. Als ze nou ook maar goed voor haar worteltjesveld gezorgd heeft. Ik heb veel liever een mand met wortels in de kamer dan een vaas met bloemen!"

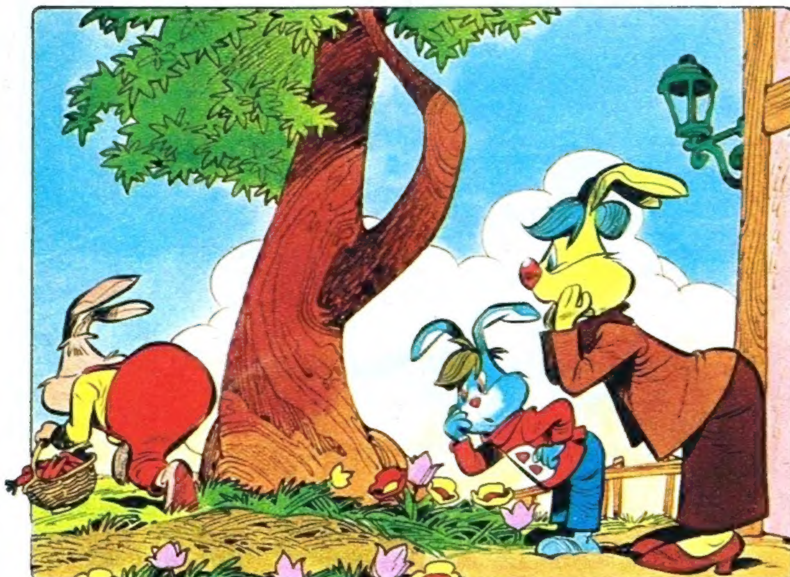
2. En als Bobo en tante Pieta-Secuur even naar binnen gaan, sluipt oom Slokop naar het worteltuintje. Met zware stappen loopt hij door het bloementuintje en... trapt alle bloemen plat! „Mmm... lekkere worteltjes!" zegt oom Slokop. „Laat tante Pieta-Secuur maar bloemetjes zaaien. Ik lust liever haar worteltjes!"

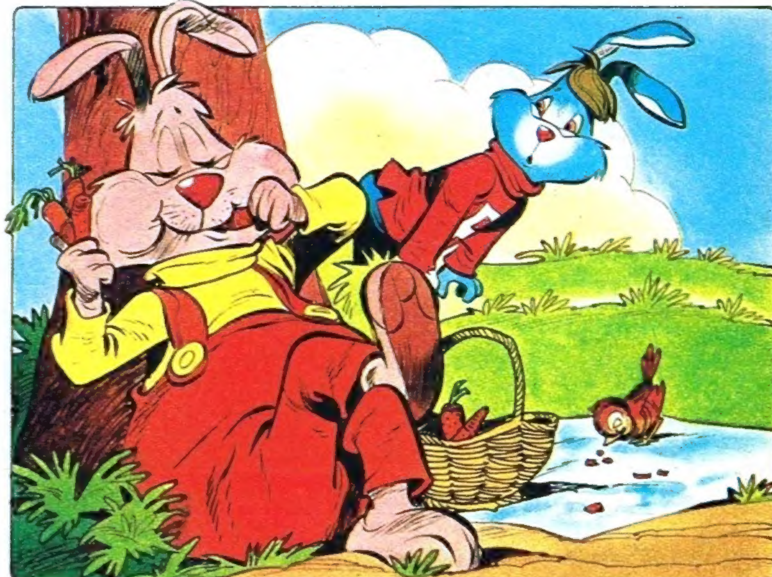
3. Meteen gaat hij aan de slag. Want er zijn zoveel worteltjes... hij smakt er van! „Zo!" zegt oom Slokop. „Nu vlug mijn mandje vullen! Een... twee... drie... oeff! Straks moet ik nog een mand halen, zoveel wortels groeien er hier. Minstens genoeg voor een hele maand snoepen!" En vlug maakt hij dat hij wegkomt.

vrolijke familie

4. Maar als Bobo en tante Pieta-Secuur even later weer uit het huisje komen, schrikken ze wel erg. „Maar... de bloemen!" roept Bobo! „Allemaal kapot getrapt!" „O! Nou heb ik helemaal geen bloementuintje meer!" zegt tante Pieta-Secuur. „Kijk eens!" roept Bobo. „Daar gaat oom Slokop. Die weet er vast veel meer van!"

5. Voorzichtig sluipt Bobo achter oom Slokop aan. Oom Slokop legt een doek op de grond en legt alle lekkere worteltjes voor zich neer. „Aha, u bent weer op smulpad geweest!" zegt Bobo plotseling. Oom Slokop schrikt erg. „Weet u wel dat u alle bloemen van tante Pieta-Secuur hebt plat getrapt?" Maar dat weet oom Slokop niet.

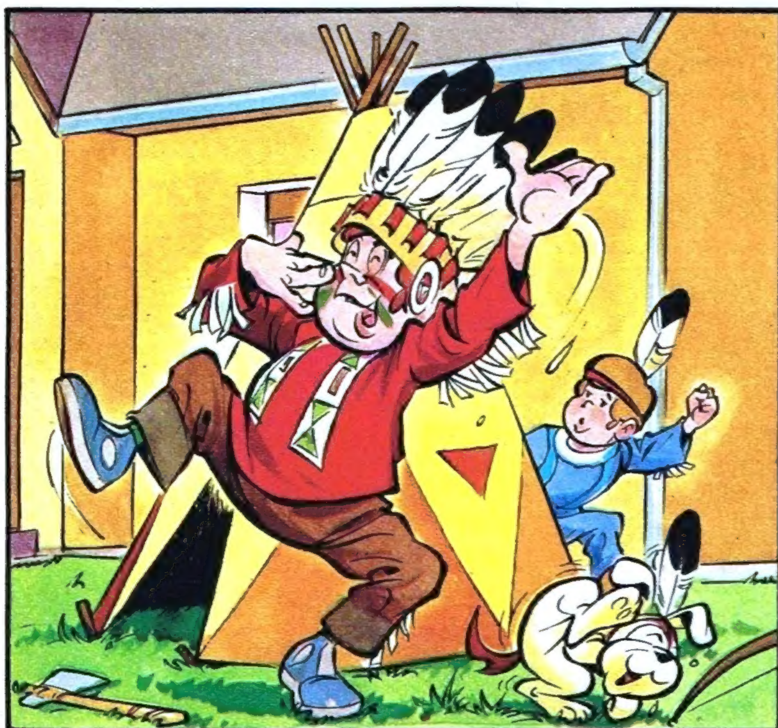
6. Omdat tante Pieta-Secuur toch een mooi bloementuintje voor haar huisje wil hebben, verzint Bobo een plannetje. „U moet meehelpen, oom Slokop!" zegt Bobo. „Hier is een schaar, lijm en gekleurd papier. Nu gaan we mooie, papieren bloemen maken. Dat gaat heel makkelijk!" roept Bobo ijverig.

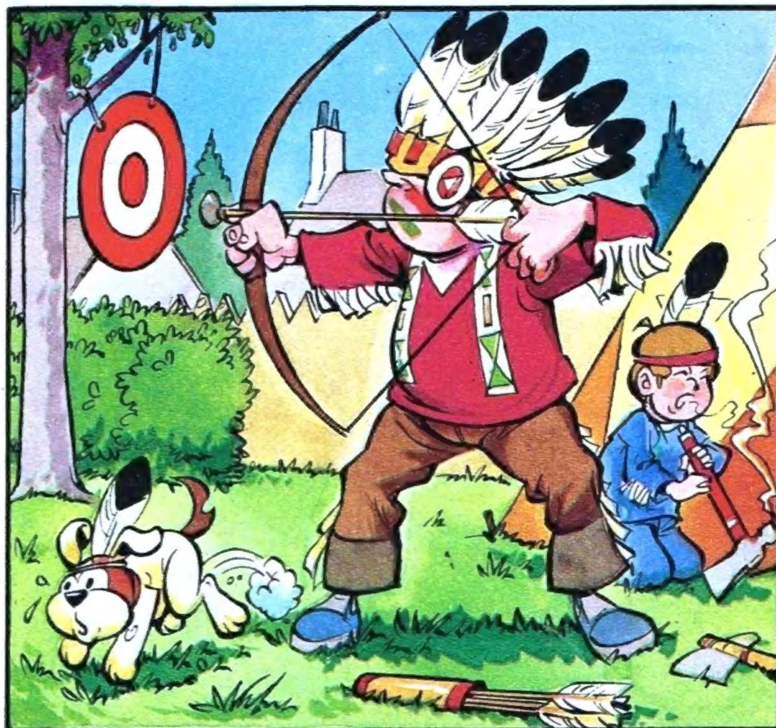
7. Even later roept Bobo tante Pieta-Secuur. „Kijk eens, tante!" zegt Bobo trots. „Een verrassing!" En als tante Pieta-Secuur dat allemaal ziet, is ze erg blij. De hele bloementuin staat vol met papieren bloemen. Wel honderd. „Maar... wat mooi gedaan!" zegt tante Pieta-Secuur! Natuurlijk bloost oom Slokop erg!

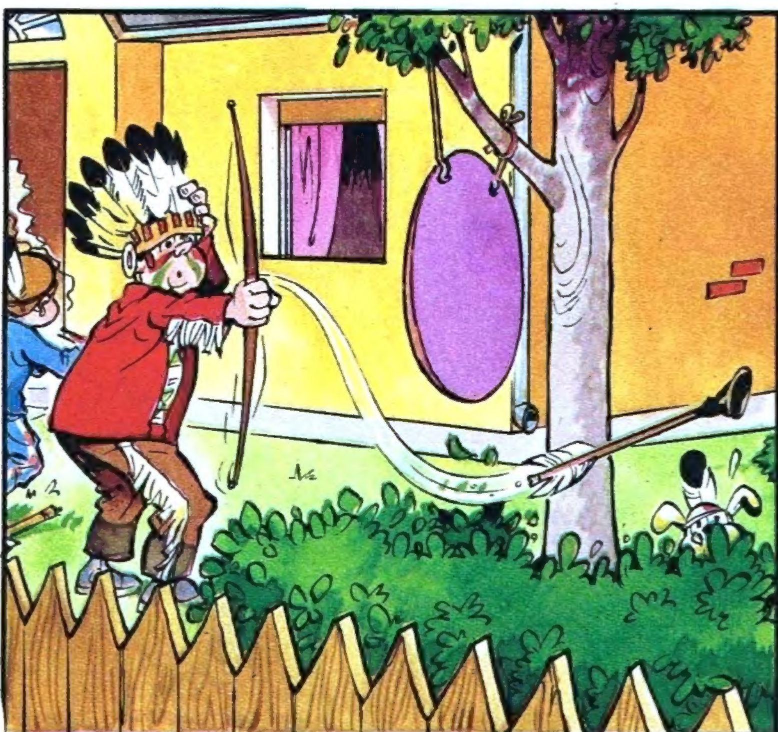
OOM STUNTEL

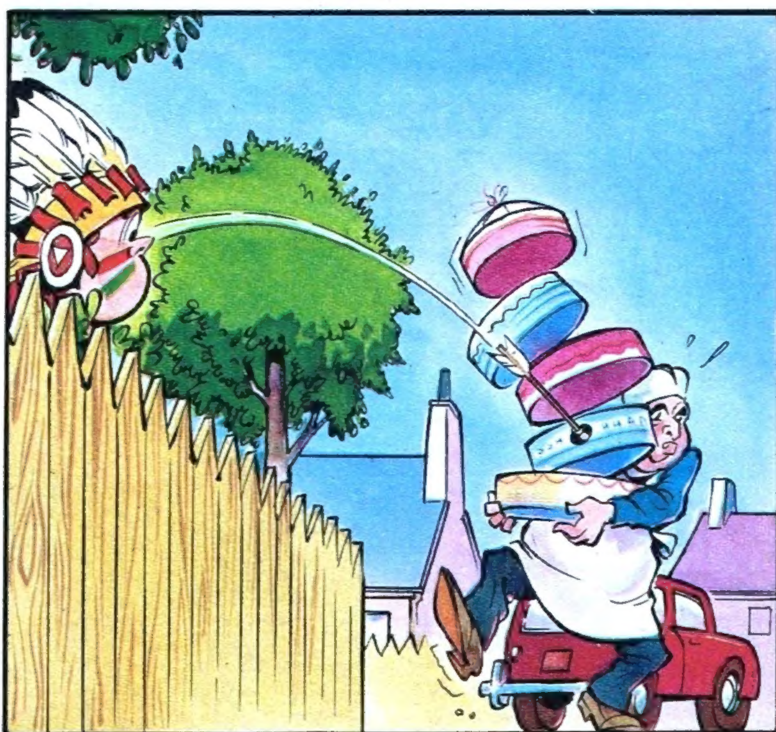
1. „Indianen zijn een erg dapper volk!" zegt oom Stuntel. Dat weet Heintje ook wel. „En ik kan erg goed een indiaan nadoen!" schept oom Stuntel op. Maar dat gelooft Heintje niet. „O nee? Let maar op!" roept oom Stuntel boos. En als een echte indiaan holt oom Stuntel om de wigwam heen. „Ughe... ughe...!"

2. Oom Stuntel wordt nooit moe. „Aha!" roept hij hard. „En nu nog even een pijltje wegschieten!" „Waarheen?" vraagt Heintje. „Haha," lacht oom Stuntel. „Overal naar toe? Maar ik zal je eerst eens laten zien hoe goed ik dat pijltjesbord op die boom kan raken!" Heintje gelooft het maar half. Hij moet het eerst zien!

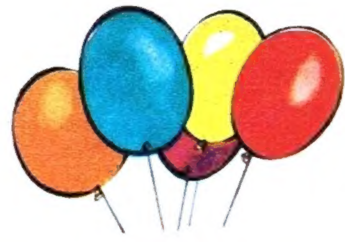

3. Daar suist de pijl al door de lucht. Oom Stuntel kijkt verbaasd. „Hmm... niet op het bord," mompelt hij. „Maar hij komt vast wel drie straten ver... dat wordt een nieuw Stuntelrekord!" Intussen heeft Heintje de vredespijp gerookt „Uche... uche...!" hoest hij, maar het klinkt niet als een echte indiaan!

4. Maar wat gebeurt er... de pijl haalt niet eens de overkant van de eerste straat. Hij komt precies tegen een doos vol met taartjes van een banketbakker, die net langs komt! Oei, wat is die taartjesbakker kwaad. Voorzichtig gluurt oom Stuntel over de heg. Alleen zijn veren steken er bovenuit!

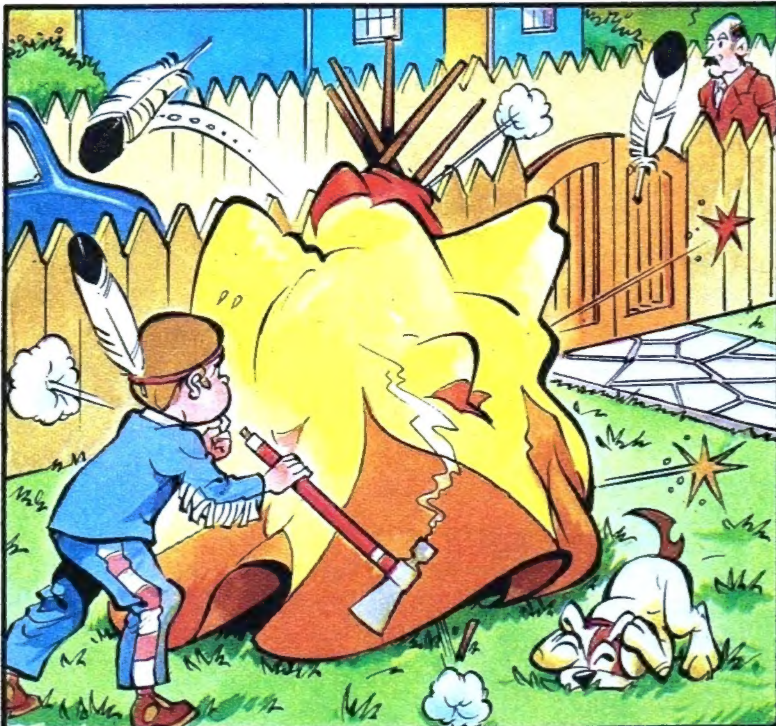
speelt indiaantje

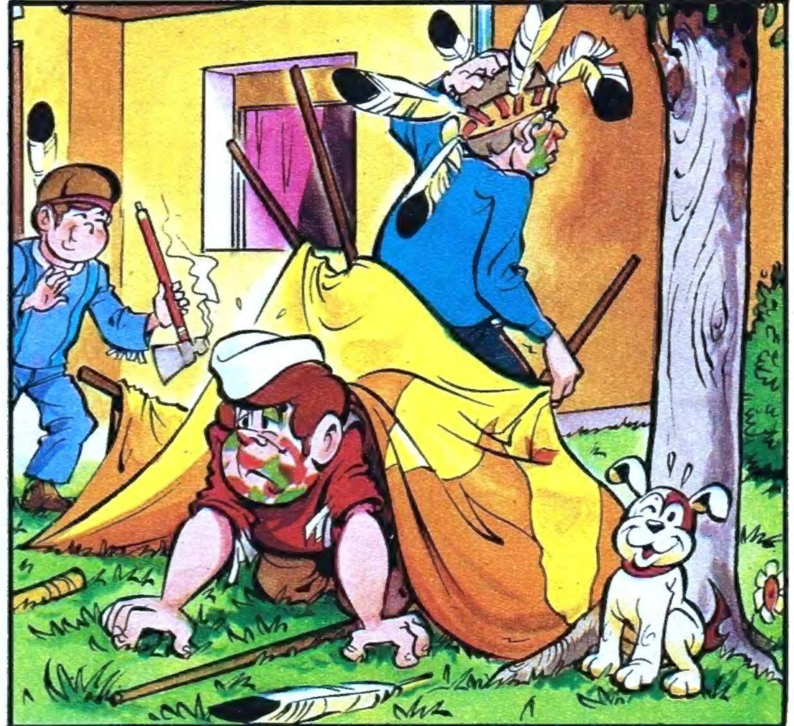
5. De taartjesbakker heeft oom Stuntel wel gezien. „Aha! Een indiaan in de stad!" roept hij. „Die zal ik leren om op mijn taartjes te schieten!" Met een grote sprong springt de taartjesbakker over de heg. „Lopen!" roept oom Stuntel. „Iemand zit me achterna!" Oom Stuntels verentooi zakt tot op zijn hals.

6. „Maar ik ben geen echte indiaan!" zegt oom Stuntel bibberend tegen de taartjesbakker. „Ik ben oom Stuntel!" Maar dat gelooft de taartjesbakker niet. „Ha! Denk jij een grapje met mij te kunnen uithalen! Kom maar eens hier!" roept de taartjesbakker, en hij rent oom Stuntel achterna.

7. Natuurlijk denkt oom Stuntel dat hij in de wigwam veilig is. Maar de taartjesbakker kruipt er ook in, en... o, wat gaan ze daarbinnen te keer. „Au... au!" roept oom Stuntel. „Ik maak wel nieuwe gebakjes voor u. Met kersen!" „Haha!" lacht de taartjesbakker. „Indianen kunnen geen kersentaartjes maken...!"

8. Plof! Daar zakt de wigwam in elkaar. Oom Stuntel en de taartjesbakker kruipen er onder vandaan. „O... nooit wil ik meer indiaantje spelen!" zucht oom Stuntel. En de taartjesbakker? Die denkt: „Ik zal maar nieuwe taartjes gaan bakken... daar word ik niet zo moe van als van dit!"

Puzzelen met Bobo

Zie je al die gekke vormpjes hieronder? Wat zou dat zijn? Bobo heeft wel een paar uur naar de tekening zitten kijken! Toen heeft hij alle vormpjes waar een stip instaat, gekleurd. En toen zag hij opeens wat het was. Kun jij dat ook? Denk eraan, wel een kleurtje gebruiken, hoor!

* *

Deze Babbel werd bekroond
Toen ik laatst met mijn dochtertje Marijke van 4 naar de groenteboer bij ons om de hoek liep, trok ze plotseling haar handje los en hurkte bij een openstaande vuilnisbak neer en plukte er een grote visgraat uit. „Kijk, mama", zei ze, „daar bouwen ze vissen! Dan kunnen ze niet uit elkaar vallen!"
Inzending van Mevrouw W. H. Felerius-Spaan, Mosgaardseweg 343, Twello.

BOBO'S BABBELHOEKJE

De redaktie van Bobo krijgt regelmatig van ouders post toegestuurd met een grappige of vertederende uitspraken van hun kleuter. We kwamen op het idee om in de komende maanden om de week een „prijsbabbel" uit te kiezen, en die te plaatsen in Bobo. Uw kleuter heeft ook vast wel eens een opmerking gemaakt, waarbij U meteen dacht: „Ach, wat aardig..." Probeert U er eens een, of een paar, te onthouden... en stuurt U die dan op naar Bobo. Wie weet, babbelt Uw kleuter dan binnenkort in Bobo's Babbelhoekje! Bovendien wordt iedere inzending beloond met een aardige verrassing!

DIT MOET U WEL EVEN WETEN

Probeert U Uw inzending zo kort mogelijk te houden. Worden de verhalen namelijk te lang, dan krijgen wij moeilijkheden met de plaatsing in het blad. En vergeet U ook vooral niet duidelijk de naam en de leeftijd te vermelden van de kleuter, van wie u een „babbel" instuurt. Alle inzendingen worden eigendom van Bobo.

Uw inzending zò adresseren
Bobobabbel, Postbus 6003, Haarlem.

Krabbels eigen kleurplaat

Bobo heeft een hele mooie hut gemaakt in een boom. Met een dak erop en een laddertje om erin te komen! Daar speelt hij nu de hele dag in. Maar tja van al dat werken krijg je honger! Daarom heeft hij ook wat te eten meegenomen. Kun jij Bobo en de boomhut mooi kleuren? Doe je best!

DE BOLLEBAASJES ZIJN WEER BEZIG!

Vandaag zijn de Bollebaasjes naar het verre Wilde Westen gegaan. Midden tussen de bergen ligt een heel klein stadje met allemaal houten huisjes. Natuurlijk spelen de Bollebaasjes cowboytje! En cowboys zingen altijd. Zie je dat Bollebaasje met zijn gitaar? Vlak bij hem staat een paard te slapen. Die is natuurlijk ook blij, dat hij even niet hoeft te galopperen! Natuurlijk is het vliegtuigje er ook weer. Alleen... zie je wie er aan hangt? Dat kan toch niet? Zien jullie die bankrover? Die heeft een gang gegraven onder de weg. Maar een erg goede graver is hij niet, want... vlak voor de bank komt hij weer boven de grond! Pech, hoor. Weer een ander Bollebaasje schiet een paar gaten in de ton, zodat al het water eruit loopt. En helemaal achterin, tegen de voorgevel van een huisje, hangt een teil. Maar in die teil zit óók een Bollebaasje! En helemaal achterin staat de postkoets. Maar cowboystad heeft maar nauwe straatjes en de postkoets zit dan ook vast tussen twee huizen. Vreemd, hè?

KONING ROLLEBOL

Er was eens een dikke koning. Hij heette Rollebol, en iedereen vond hem erg aardig. De mensen van het kleine land waar hij over regeerde, waren dan ook erg blij met hem. Ja, want je zou ook een hele nàre koning kunnen hebben, nietwaar? 's Morgens ging koning Rollebol vaak een ritje door de stad maken met zijn rijtuig. De mensen zwaaiden dan altijd naar hem en hij zwaaide dan vrolijk terug. Af en toe stapte hij uit om eens in een winkeltje te gaan kijken. En soms kocht hij ook wat. Maar op een dag gebeurde er iets geks. De koning wilde zich niet meer wassen! „Ja, maar majesteit, dat moet u toch echt doen, hoor!" zei de lakei. Maar de koning wilde niet. „Nee, ik heb geen zin!" mopperde hij. „En ik ben de koning en als ik niet wil, doe ik het ook niet!" De volgende dag ging het weer precies zo. Wat de lakei ook tegen hem zei, koning Rollebol wilde niet. Hij had zich nu al twee weken niet meer gewassen! De mensen die op het paleis werkten, vonden dat heel erg! De koning zag er nu natuurlijk heel vies uit en hij stonk ook een beetje. Ze gingen een vergadering houden om eens te bepraten wat ze daar nu aan moesten doen. Ze

besloten toen om met z'n allen naar de koning te gaan en hem te vragen of hij zich alsjeblieft weer wilde gaan wassen! Maar toen ze het aan koning Rollebol vroegen, werd hij vreselijk kwaad. „Waar bemoeien jullie je eigenlijk mee!" riep hij. „Ik moet toch zeker zelf weten of ik me was of niet! En ik doe het lekker niet, o zo!" Verdrietig ging iedereen weer aan het werk. „O, als de gewone mensen de koning nu maar niet zien!" zeiden ze tegen elkaar. „Zo'n vieze koning... die vinden ze vast niet aardig meer!" En zo ging het nog een poosje door. Koning Rollebol wilde zich nog steeds niet wassen en de mensen in het paleis maakten zich steeds meer zorgen over hem. De koning zag er nu zo naar uit, dat niemand hem zou herkennen. Zijn kleren zagen er vies en gescheurd uit en de koning zelf was nu natuurlijk ook helemaal vies. Op een dag kreeg een jongetje, dat in de keuken van het paleis werkte, een ideetje. „Luister eens!" zei hij tegen de andere mensen in het paleis. „Als de gewone mensen de koning nu zouden zien, zouden ze hem niet eens herkennen, hè?" „Nee, volgens ons niet!" riepen ze allemaal. „Maar zou de koning dat dan eigenlijk niet naar vinden?" vroeg het jongetje toen. „Ja, misschien wel!" zeiden een paar mensen. „Nou!" zei het jongetje. „Dan weet ik wat we moeten doen. We nemen hem mee voor een ritje in zijn rijtuig en dan zien we wel wat er verder gebeurt!" Nou, dat vond iedereen een goed idee. De volgende dag stapte de koning in zijn rijtuig voor een ritje door de stad.

Toen ze in de stad kwamen keken de mensen eerst een beetje verbaasd. „Wie is dat vieze dikke mannetje dat in het rijtuig van de koning zit?" riep een deftige mevrouw. En iemand anders riep: „En hij heeft de kroon van onze koning ook nog op!" Nou, dat vonden de mensen maar brutaal. Zo'n vies iemand, die net deed of hij de koning was! Ze begonnen te schreeuwen en met rotte tomaten te gooien! Koning Rollebol schrok daar natuurlijk erg van. „Gauw terug naar het paleis, koetsier! Anders gebeuren er nog ongelukken!" De koetsier draaide de koets gauw om en reed zo hard als hij kon terug naar het paleis! Maar de mensen liepen boos achter de koets aan. „Waar is de koning! Waar is onze koning!" riepen ze. Toen de koets stilstond voor het paleis, rende de vieze koning Rollebol eruit, regelrecht naar z'n badkamer. Hij was zo geschrokken, dat hij zich nu maar gauw ging wassen! Buiten stonden de mensen te schreeuwen dat de echte koning op het balkon moest komen. Anders zouden ze zelf wel even gaan kijken! Nou, koning Rollebol waste zich verschrikkelijk vlug en toen deed hij zijn mooiste mantel aan! Toen ging hij naar het balkon. „Hier ben ik al!" riep hij. „Dat vieze mannetje is weg, hoor!" Toen de mensen in het paleis dat hoorden, moesten ze wel lachen. „Die koning Rollebol!" zeiden ze tegen elkaar. Maar het plannetje was goed gelukt en sinds die tijd waste koning Rollebol zich weer iedere dag!

simmie het olifantje met de lange slurf

1. „Wat leuk, hè, strandzeilen!" zeggen Rongrong en Simmie. Ze staan al een hele tijd te kijken. „Ik zou het best ook eens een keertje willen doen..." zucht Rongrong dan. Maar ja, ze hebben geen strandzeilboot... „Ik weet al wat!" roept Simmie opeens.

2. Hij holt terug en... komt terug met hun eigen poppenhuis! „Wat is dat nou?" vraagt Rongrong verbaasd. „Dat is toch geen strandzeilboot?" „Wacht nou maar af..." zegt Simmie geheimzinnig, en hij lacht een beetje. En dan ziet Rongrong het!

3. Want wat doet Simmie? Hij gaat boven op het dak van het poppenhuis zitten, en hij heeft een grote handdoek in zijn slurf. En ja hoor: de wind blaast erin, en daar gaan ze! „Niemand heeft zo'n mooie strandzeilboot als wij!" roept Rongrong vrolijk lachend.

Kijk nou eens...

. . . wat een pret toch samen
de gorilla's hebben hier!
Aan hun lachende drie snoetjes
zie je wel wat voor 'n plezier!

Samen met de kleine jongen
hebben ze 'n bloemenkrans gemaakt.
En nu eten ze bananen.
Reken maar dat dat goed smaakt!

GA JE MEE NAAR

1. O, het wordt nu vast een hele leuke middag in het Sprookjespaleis. Ze gaan met z'n allen muziek maken, weet je, met een echte dirigent. Die kan heel goed de maat slaan, en allemaal doen ze extra goed hun best. Kijk, de Sprookjeskoningin heeft een harp, want toevallig kan ze daar heel goed op spelen. Ze moeten in het begin nog wel een beetje oefenen, maar al vlug gaat het heel goed!

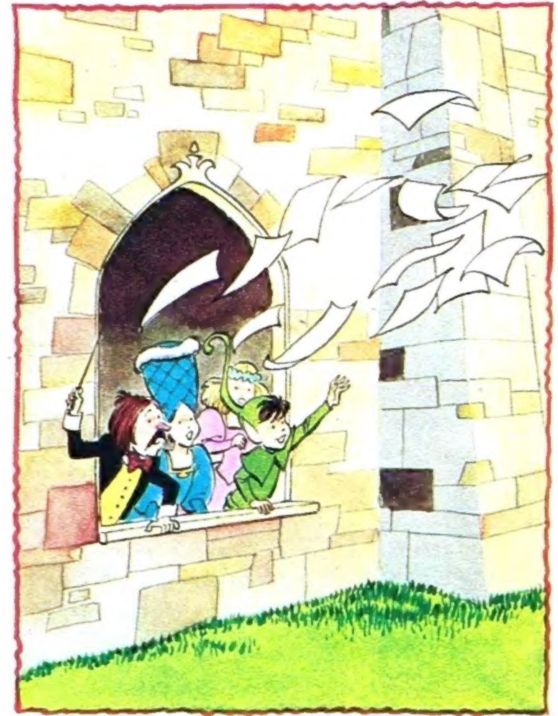

2. Maar dan! Zoef, daar vliegt opeens het raam open; precies het grote raam van de grote zaal waar ze muziek aan het maken zijn. Dat komt door de wind. Hoei! Daar vliegt de wind door de zaal heen. Het raam klappert er helemaal van.

3. Maar het is niet alleen de wind die door de zaal waait. De wind neemt alle muziekpapieren mee! „Hela! Hola!" roept Pukkie, en hij probeert zijn blaadje nog te pakken te krijgen...

4. Maar hij is net te laat. „Zo kunnen we toch niet spelen!" jammert de arme dirigent. „Die nare wind... die stuurt ons hele muziekdagje in de war!" Ja, daar begint het nu wel een beetje op te lijken!

5. Het wordt steeds erger. Want de muziekpapieren waaien allemaal het raam uit! Wat nu? Zonder papieren spelen, dàt kunnen ze nog niet. „Er achteraan!" roept Pukkie, en hij holt al, met Wanda en de dirigent.

Weekblad Bobo | Een uitgave van Oberon bv uitgeverij voor jeugd en sport Postbus 6003 Ceylon 5-25, Haarlem tel. (023) 33 90 40

nr. 30 - 26 juli 1974

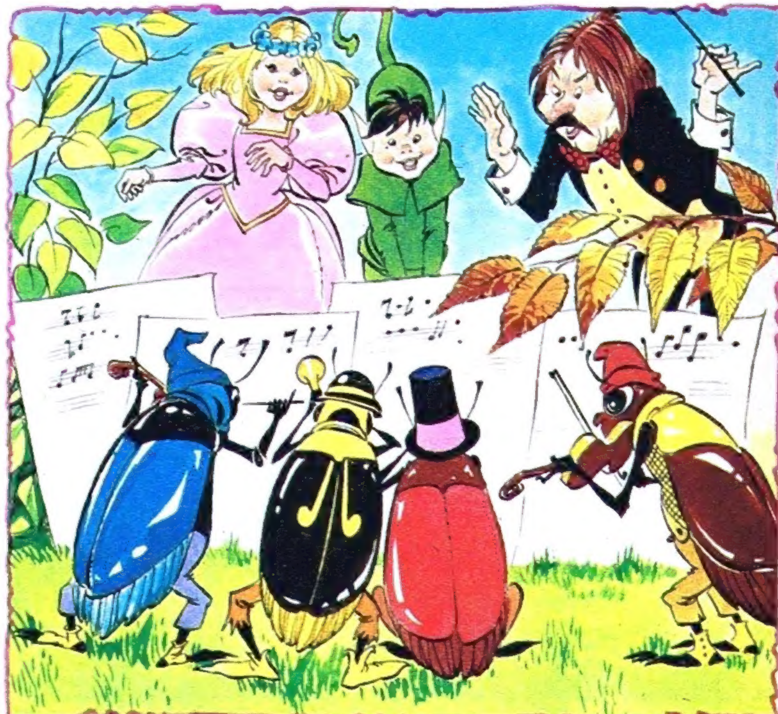
Abonnementsopgaven: Schrijf naar postbus 400, Amsterdam of bel 020-5411345 dan wel één van de onder „inlichtingen, klachten, enz." vermelde nummers. **Abonnementsprijzen:** 65 cent per week of f 8,45 per kwartaal (13 weken). **Losse nummers:** 80 cent, verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. **Verkoop en distributie.** Medianet bv, Postbus 400, Amsterdam. **Betalingen.** Wie het blad via de bladenman/ wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen, klachten enz.** Abonnees die het blad via de **bladenman/wederverkoper** ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: **Amsterdam,** Parnassusweg 215, tel.: 020/736211-736212. **Alkmaar,** De Laat 12-14, tel.: 02200/16077. **Arnhem,** Boulevard Heuvelink 147, tel.: 085/451551-451553. **Breda,** Jorisstraat

SPROOKJESLAND?

6. Ze beginnen in de paleistuin. Overal kijken ze: achter de bloempotten, en onder de struiken... maar nergens, vinden ze de papieren. Wat gek! Ze moeten toch ergens gebleven zijn? Maar dan zegt de dirigent opeens: „Stil eens... ik hóór wat, geloof ik! Ik hoor muziek!" En meteen begint hij te hollen.

7. Hij holt meteen naar de plek toe, waar de muziek vandaan komt. Pukkie en Wanda er natuurlijk achteraan. Daar, in een hoekje van de grote paleistuin, zitten zes krekels... en die krekels maken hele mooie muziek met violen. Maar het allerleukste is, dat ze... precies zo spelen als op de muziekpapieren!

8. Ja, ze spelen van de muziekpapieren van het paleis. Dat is leuk! En meteen verzint Wanda een leuk plannetje. Ze rent naar het paleis toe, en vraagt iedereen naar de paleistuin te komen... mèt hun muziekinstrumenten! Ze kijken allemaal erg verbaasd. Maar als ze in de paleistuin komen, snappen ze het wel!

9. Ze gaan allemaal bij de krekels in het gras zitten. En dan wordt het leuk! Samen met de krekels maken ze hele mooie muziek, en de dirigent slaat de maat. „Wat mooi!" roept hij maar steeds. Maar Wanda lacht: „We worden ook zo goed geholpen... De volgende keer moeten de krekels maar weer meespelen!"

20, tel.: 01600/52250-52251. **Den Haag,** Stationsweg 76, tel.: 070/632944-632947. **Eindhoven,** Stratumsedijk 23 h, tel.: 040/112625. **Enschede,** Brinkstraat 121, tel.: 05420/15828. **Groningen,** Ged. Kattendiep 29, tel.: 050/125650. **Leeuwarden,** Verlengde Schrans 26, tel.: 05100/26330. **Roermond,** Willem II Singel 33a, tel.: 04750/13343. **Rotterdam,** Brandersplaats 12-13. tel.: 010/132090. **Utrecht,** Bartoklaan 21, tel.: 030/938941. **Zwolle,** Westerstraat 21, tel.: 05200/13551. Kantooruren van 8.30 uur tot 17.00 uur van maandag t/m vrijdag. Voor abonnees die het blad **per post** ontvangen: Afdeling Postabonnementen BOBO, Postbus 299, Haarlem, tel.: 023/339040. **Adreswijzigingen.** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie inlichtingen, klachten enz.) **Advertenties.** Admedia bv, Postbus 7902, Amsterdam, tel.: 020/5411345. **Verdeler voor België** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, tel.: 03-382380. Postrekening nr. 834.05. Prijs per nummer 11 F; verkrijgbaar bij de verkoper en in de boek- en dagbladhandel. **Agency for canada** Dutch Magazine and Book Import Cy. 129 Huronstreet Oshawa – Ont. Att. Mr G. Altena. **Halfjaar-verzamelbanden** (om zelf oude nummers van BOBO in te binden) zijn op aanvrage verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 7,50. Ziet u de bladenman/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 7,50 + f 1,– verzendkosten (totaal dus f 8,50) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Medianet bv, Extra Uitgaven, Amsterdam. duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband BOBO".

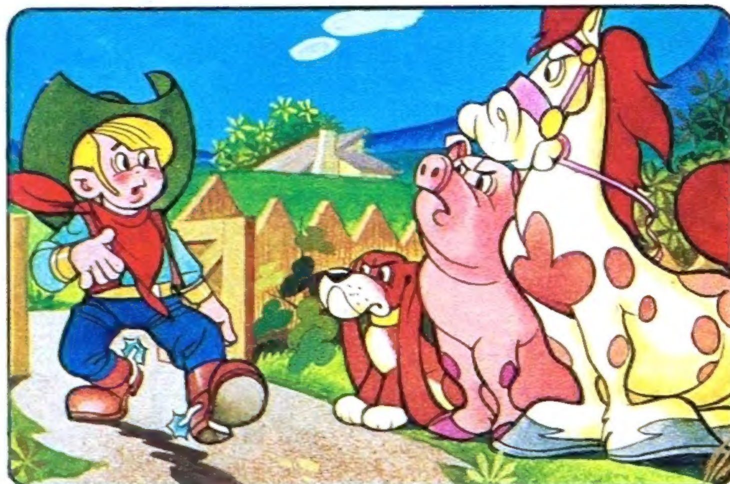

Jimmie de cowboy

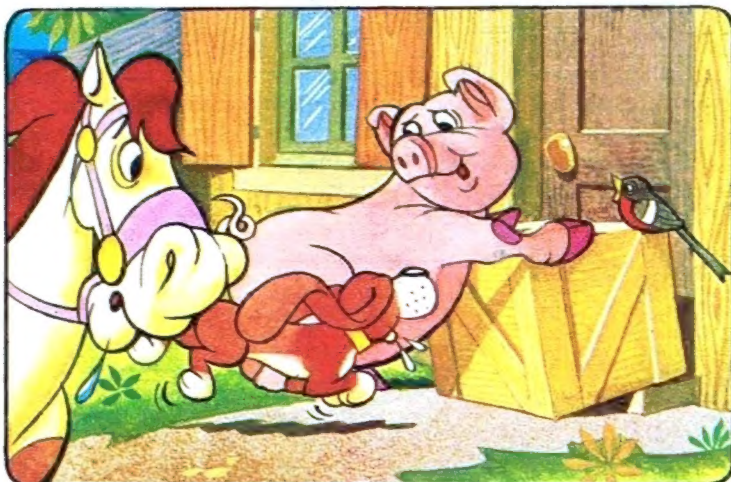

1. „Dag! Dag!" Jimmie en zijn nieuwe buurman zeggen elkaar vrolijk gedag. Ze zijn net samen naar de markt geweest, en hebben daar met z'n tweeën reuze veel plezier gehad. Ja, Jimmie is maar wat blij met zijn nieuwe vriend, hoor!

2. Maar wie helemaal niet zo blij zijn, dat zijn Knorrepot en Snuffel en Appel. Boos staan ze naar Jimmie te kijken, als die het hekje binnenkomt, en ze zeggen niet eens goedendag. Ze zijn gewoon een beetje jaloers, weet je, op die vriend!

3. „Jimmie is altijd maar met die nieuwe vriend weg!" mopperen ze tegen elkaar. „We moeten zorgen dat hij thuis blijft, en niet meer weg kan gaan!" verzint Knorrepot dan. En meteen begint ze een grote zware kist tegen de deur te schuiven.

4. „Dat is niet zo'n erg goed idee, Knorrepot," zegt Snuffel dan. „Jimmie kan nu niet meer naar buiten, om met zijn nieuwe vriend weg te gaan, maar hij kan ook niet naar buiten om met ons te spelen!" Ja, daar hadden ze niet aan gedacht.

5. Vlug slepen ze de kist weer weg, en net als ze daar mee bezig zijn, komt Jimmie naar buiten. „Hee, wat een goed idee!" lacht hij meteen. „Met die kist kan je goed bokkie over springen!" En meteen maakt hij al een grote sprong.

6. „Ik wilde eigenlijk naar mijn nieuwe vriend gaan," zegt Jimmie dan, „maar nu blijf ik maar hier om met jullie bokkie over te springen!" Snuffel lacht. „De kist houdt Jimmie echt thuis, maar niet zoals wij gedacht hadden!" lacht hij.